

עטרת שלום

עלון שבועי שיע"י מוסדות קאמרגא בארה"ק – בנושאים כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רח' ארזי הבירה 48 ירושלים

פרשת שמות

בס"ד, עש"ק פרשת שמות
כ' טבת תשפ"ב – שנה י"ג גליון תקצ"ז

זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש

הרה"ג מוצ"ש	ר"ת	ירושלים	בני ברק	ניו יורק	מונטריאל
5:59	5:22	4:06			
5:56	5:23	4:19			
5:46	5:34	4:15			
5:28	5:16	3:57			

נא לשמור על קדושת הגליון

עטרת ראשנו

דברי תורה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

וּמִשָּׁה הָיָה רָעָה אֶת צֵאן יִתְרוֹ חֲתָנוּ כִּתְרוֹ מִדֵּינָו וַיִּנְהַג אֶת הַצֵּאן אַחַר הַמִּדְבָּר וַיָּבֵא אֶל הַר הָאֱלֹהִים חֲרָבָה. וַיֵּרָא מִלְאָךְ הַוַּי"ה בְּלַבַּת אִשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה וַיֵּרָא וַהֲנֵה הַסֵּנֶה בַעַר בְּאֵשׁ וְהַסֵּנֶה אֵינְנו אֶפְלָ (ג א-ב)

שהמשנה עצמה הקשה האך אפשר להיות ששני בני אדם יושבין ואין ביניהם דברי תורה, ותידין משום שהמושב המקום הוא הגורם, כי לפני זה היה אדם אחר שעשה עבירה באותו מקום, והוא שגרם לזה שבאותו מקום שורה רושם של טומאה, וממילא אם באים שם בני אדם, הטומאה ששורה שם מונע אותם מללמוד או להזכיר איזה דיבור של תורה, וזה כוונת המשנה 'הרי זה מושב לצים', ומביא ראייה מהפסוק 'ובמושב לצים לא ישב' שמדובר שהיה כבר מקודם מושב לצים, והוא שגרם שאין ביניהם דברי תורה עכ"ל. וכן הוא כאן, שמקום המדבר הוא שמונע מלהשלים התיקון, ורק בא"י שם יהיה שלימות היחוד ושם יהיו יכולים להעלות את כל הניצו"ק.

התיקון השלם הוא בקיום תרי"ג מצוות מעשיות ועוד מעט יש לומר, משום שכדי לכולות הקוצים הקליפות מן הכרם, הוא אך ורק ע"י מצוות מעשיות ולא ע"י יחודים, כמו שכתב מרן האר"ז"ל בספה"ק עין חיים (דרושי הנקודות ד"ו) וז"ל: והענין כי מקום הקליפות והחיצונים הם אחורי נוקבא דו"א, ושם הם נדבקים, והנה טרם ברא אלקים אדם על הארץ היה כח בקליפות לינק שפע מקדושה, בסוד 'אדם אין לעבוד את האדמה' ואחד מעבודת האדמה הוא כיסוח קוצים מן הכרם אשר לזה צריך מצוות מעשיות. אבל כאשר נאצלו ז"ת עדיין לא היה אדה"ר התחתון נברא בעולם, יצאו זו"נ אב"א מפני פחד החיצונים שלא יינקו, כי אם היו עומדים פב"פ היה לקליפות מקום להתאחו במקום אחיותן שהמה אחוריים לינק, כי מפנים לא יוכלו לינק, ולכן הוצרכו להיות מתדבקים אב"א כדי שלא יוכלו החיצונים לינק משם. וכאשר נברא אדה"ר ועשה מצוות מעשיות החיורם פב"פ, ואז לא היה פחד מן הקליפות, כי כבר חפר ועוק סקל וכתר קוצים מן הכרם עי"ש. ולכן רק בארץ ישראל ששם יכולים לקיים את כל התרי"ג מצוות מעשיות שם יהיה התיקון השלם כב"א.

רעוא דרעיון תשס"ח לפ"ק

בחינת יחודא עילאה שהיא שמע ישראל וגו' מספר 'את צאן יתרו אלף ק"ח. משה רבינו ביקש שיהיה יחודא תתאה כיחודא עילאה אבל זיירא מלאך היינו זיר"א בגו' ג"פ חס"ד, ומלאך בגו' יחוד צ"א כנ"ל. בלבבת אשי בלב"ת אתון ל"ב ב"ת, היינו ל"ב נתיבות חכמה, שמתקן את בחינת ב"ת שהיא השכינה הקדושה, בסוד אבא יסד ברתא (וזה"ק ח"ג נח). 'מתוך הסנה' היינו הסנה בגו' חס"ת של יחודא עילאה שמע ישראל הויה' אלהינו הויה' אחד, וסנה בגו' חס"ת של יחודא תתאה ברוך' שם' כבוד' מלכות' לעולם ועד', שבקש לעלות את יחודא תתאה ליחודא עילאה כמו שיהיה לעתיד לבוא.

עדיין לא עלתה בידי משה רבינו לתקן בשלימות וכל זה ביקש להעלותם ע"י עבודת היחודים, אבל ראה שזיחסנה איננו אכלי היינו שאפילו לאחר שעשה כל היחודים הנ"ל, ראה שעוד איננו אכלי שלא עולה לו להעלות כל הניצו"ק ולכלות ולומר את כל הקוצים מן הכרם ולסלק את הקלי', וכמו שאיתא בתיקוני זהר (כז). ואמאי אתגליא ליה בסנה, לאחזאה דהות בדוחקא בין הקוצים, ועם כל דא ז'הסנה איננו אכלי בגין שושנים דאינון בנהא, דאינון ישראל, דהוו עתידין למהוי בגלותא בין ערב רב דאינון קוצים, ודא איהו רזא (ימיהו מו כח) 'כי אעשה כלה בכל הגוים אשר הדחתך שמה ואותך לא אעשה כלה'.

התיקון השלם יהיה בארץ ישראל ועל זה ענה לו הקב"ה 'וארד להצילו מיד מצרים ולהעלותם מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה וגו' היינו משום שמקום המדבר איננו ראוי להשלים התיקון השלם, רק בארץ ישראל שם יהיה שלימות היחוד ושם יהיו יכולים להעלות את כל הניצו"ק, וכמו ששמעתי מאמאמו"ר הגה"ק רבי שלום מקאמרגא זלה"ה, בשם הגה"ק ציס"ע הרבי רבי זושא מאניפולי זיע"א, שמפרש המשנה בפרקי אבות (פ"ג מ"ג) רבי חנינא בן תרדיון אומר, שניים שיושבין ואין ביניהם דברי תורה הרי זה מושב לצים, שנאמר (תהלים א) 'ובמושב לצים לא ישב'. שפירש

ירידת בני ישראל למצרים לתקן חטא אדה"ר הנראה לומר, דזה מבואר ממרן האר"ז"ל (שער הכוונות דרושי הפסח ד"א) שכל סיבת ירידת בני ישראל לארץ מצרים, היתה כדי לתקן חטא אדה"ר, לעלות משם את הניצו"ק שנפלו ע"י חטאיו, עד שעשאוה כמצולה שאין בה דגים. ג' בתי מקדשות נגד ג' אבות הקדושים וזה ידוע מאמרם ז"ל במסכת פסחים (פח.) וז"ל: ואמר רבי אלעזר, מאי דכתיב 'והלכו עמים רבים ואמרו לבו ונעלה אל הר ה' אל בית אלהי יעקב' וגו' (ישעיה ב ג), אלהי יעקב ולא אלהי אברהם ויצחק. אלא לא כאברהם שקראו הר, ולא כיצחק שקראו שדה, אלא כיעקב שקראו בית. וזה מבואר מא"ז המגלה עמוקות (ויצא) שבית המקדש הראשון הוא נגד אברהם שקראו הר, ובית המקדש השני הוא נגד יצחק שקראו שדה, ובית המקדש השלישי הוא נגד יעקב שקראו בית.

תיקון בנין בית המקדש הראשון נגד אברהם אבינו וזה כתוב שהקב"ה אמר לאברהם אבינו 'ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה' (בראשית טו יג), היינו שכל מה שירדו בני ישראל לארץ מצרים היה כדי לתקן בחינת הר של אברהם אבינו כדי שיהיה בנין בית המקדש הראשון, וכמ"ש (ג יב) 'בהוציאך את העם מצרים תעבדון את האלהים על הה"ר הזה'.

משה רבינו בעבודת היחודים ביקש להעלות הניצו"ק וזהו שאמר כאן התורה 'ומשה רעה את צאן יתרו היינו שצא"ן הוא בחינת יחוד כידוע ממרן הבעש"ט הקדוש זיע"ע (כעש"ט עה"ת ויקרא ד), ויתרו הוא מספר רפ"ח שכ"ה עם הכוללים, היינו שמושה רבינו ביקש ע"י עבודת היחודים לעלות ולתקן את כל הרפ"ח והשכ"ה ניצו"ק מבחינת 'הרי של אברהם אבינו, 'חרכה' עה"כ בגו' ר"ו מספר ג"פ חס"ד, היינו שיש בתוך חרכה שהם הקליפות, ג"כ חסד שהם הניצו"ק, וזהו זינהג את הצא"ן אחר המדבר' שעשה את כל עבודת היחודים כמדבר שהיא מקום שממה, מקום נחש שרף ועקרב, שהוא מדור הקליפות והחיצונים. וביקש לעלותם עד

שולחן הטהור

לקט הלכות מספר 'שולחן הטהור' וזר זהב' לרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא זי"ע

מקום בציעת הפת. סימן קסז

א. לא יבצע על הפת ויברך אלא ממקום הקשה ולא ממקום רך, ולא מתוכו שהוא רך, ולא משוליו שיש שם אפר ואינו נקי, ולא ממקום שגדל שם כמין מסמר ששם רך, אלא מראשו ששם קשה ומלמעלה.

~~~~ מסגרת השלחן ~~~~

שכתב שיחתוך מלמטה כדי שיראה למעלה שלם.

ה. כן כתב הרמ"א (ס"א): ובפת דידן יש לבצוע בצד הפת ויחתוך מעט מצד העליון והתחתון. וראה עוד ב'מגן אברהם' (סק"ב).

ו. כתב הרמ"א (סימן קסח ס"ג): ולא יבצע ממנה במקום שהיתה דבוקה בחברתה, ששם נראית כפרוסה, אלא יבצע ממקום השלם שבה. ע"כ. וראה ב'דרכי משה' (שם אות א): במהר"ל (הלכות סעודה סעיף ד) כתב על גלוסקאות הנושכות זו בזו ונתחברו הרבה בעת אפייתן הבוצע מאחת מהן, אל יבצע במקום שנשכה בחברתה, כי באותו צד חשיב כפרוסה, רק יבצע מצד החיצון שלשם הוא שלם, וגם כי שם הוא קדים בישולו כדלעיל סימן קסז. ע"כ. הרי שהרמ"א הביא בזה שני טעמים, אחד מצד השלימות, ועוד כיון שבמקום הדבוק אין הלחם נקדם כל כך ויש לפרוס מהצד הקרום, ורבינו כתב עוד טעם כיון ששם הוא רך. וראה עוד ב'דרכי יוסף' (סק"א): אין לבצוע ממקום שנתחברו בחברתה בתנור. ע"כ.

ז. כן כתב בשו"ת 'הלכות קטנות' (ה"ב סימן קפח): שאלה זקן שאין לו שיניים וחיביב עליה מן האמצע שהוא רך מהו. תשובה, אף על גב דאמרינן בעלמא (ברכות מא.) חיביב עדיף, הכא שאני דבעינן מקום חביבותו דפת משום בוצע ברך, מיהו אם אי אפשר לו לאכול מן הקשה יבצע מן הרך. ע"כ. מובא ב'באר היטב' (סק"א).

א. כן כתב ה'מגן אברהם' (סק"א): במקום שנאפה היטב, פירוש במקום הקשה ולא במקום הרך. וראה ב'מחצית השקל' שם: דהיינו לברר אפילו בלחם שלם המקום שקשה שבכל הצדדים, ששם ודאי נאפה יפה. והיינו לפי הגרסא בגמרא (סנהדרין קב:) דצריך לבצוע במקום דגמיר בשולא. ע"כ.

ב. כוונתו בפרוסה לא יבצע אלא משולי הפת ולא מאמצעיתו, כך כתב רש"י (סנהדרין קב. ד"ה מהיכא), מובא במג"א (סק"ב) ע"ש. ועיין עוד בפמ"ג (א"א סק"ב), ומשנ"ב (סק"ג).

ג. ראה ב'אליה רבא' (סק"ב) שכתב: כתב מגן אברהם (סק"ב) ובפת דידן יחתוך למעלה, עד כאן, ונראה דמייירי כשנדבק למטה עפר, וכן משמע בב"ח (סעיף א). וראה ב'מחצית השקל' על המג"א שם: ובפת דידן יחתוך למעלה. נראה לי דצ"ל גם למעלה. או אם לא נגיה צריך לומר דכך כוונת מג"א שיחתוך גם למעלה, דלא עדיף פרוסה משלם דבעינן בפת דידן שיחתוך למעלה ולמטה, דלא כמו שכתב בספר אליה רבה (סק"ב) דמג"א ר"ל דוקא למעלה ולא למטה משום דלמטה מלוכלך באפר, וכתב שכן משמע בב"ח (שם), אבל לענ"ד על כרחך אין זה כוונת מג"א, דאם כן גם בשלם למה יחתוך למטה. ע"כ. ועיין משנ"ב (סק"ג).

ד. ראה ב'מגן אברהם' (סק"ב) 'ובפת דידן יחתוך למעלה, וב'אליה רבא' (סק"ב) למד בדברי המג"א שמייירי בפרוסה. אמנם מדברי השו"ע הרב (סק"ב) משמע דגם בפת שלם יחתוך מלמעלה, ודלא כה'כף החיים' (סק"ד)

עטרת תפארת

עובדות וסיפורים מרבותינו זי"ע

ויזקקו ותעל שויעתם אל האלהים מן העבדה (ב כג).

שמע כרוז שילכו הצדיקים לקבל פני הרב רבי מיכל מזלאטשוב שבא לכאן, והלכנו, ובתוכנו הלך מכן הקדוש נר ישכאל רוח אפינו הרב ישכאל בן אליעזר [בעל שם טוב] רבו של רבי מיכל מזלאטשוב, והבעל שם טוב ראה אותו עומד לפני הבית דין, ואמר לו, יוסף בני, מה לך בכאן. וסיפר לו כל הענין. והלך מכן [הבעל שם טוב] לפני הבית דין, ואמר להם, מה לכם עם רבי יוסף חביבי, שאתם אומרים שאין תפלתו זכה, אני אומר לו שייתפלל בכאן תפלת שחרית, ואתם תראו האידן תפלתו הוא גלב שלם ואמת, וקרא אותו ואמר לו, התפלל בני בכאן לפני יוצר כל, ויושע לך. והתחיל להתפלל, ומתוך גודל פיונות התפלה התחיל למטה הגוף להזיע, ובתפלה זאת העלה כל התפלות, להיותן כולם מאירים ובהירים, ואיתער [ונעתרה] ונתרפא מחליו. ובאה אליו אמו ואחיותיו, ואמר אליהם, למה אין אתם מפשיטים הקישוטים מעליכם, הרי אבינו נסתלק.

נתיב מצותיך' אמונה ג כה, לרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא זי"ע

נשמתו מרוב דביקות בוראן, פי היה דרכו לילך אנה ואנה בדביקות, עד שפניו היו בוערות כמראה הלפידים. ופעם אחת אמר הגאון הקדוש מורנו הרב רבי יוסף מז'מיגראד תלמידו של רבי מיכל מזלאטשוב, אל אחיו הצדיק מורי ורבינו הרב רבי אברהם מרדכי [מפינטשוב], ראה אחי, היאך עקבים של רבינו הקדוש רבי מיכל מזלאטשוב עומדין בגן עדן העליון ברוב דביקותו. והיה צריך שמיכה ותיכה שלא יצא נשמתו מרוב דביקותו. והיה דרכו של רבי מיכל מזלאטשוב לאכול סעודה שלישית בחדרו [המיוחד עם איזה מבניו, ואחר כך היה הולך לבית מדרשו לומר תורה ושיירות ותשבחות עד שגמר הסעודה שלישית שם, ובעת הזאת נשל יום פטירתו] לא היה שום אדם שם, והיה רך בחדרו אנה ואנה, ואמר 'בהאי רצון אסתלק משה', עד שראתה בתו הצדיקת, ורצתה ואמרה לאחיה הצדיק רבי יצחק [מראדוויל] ז"ל, ורץ לחדרו, ותפסו כדי לבלבל אותו ולהורידו מן הדביקות, ונפל על שכמו, ואמר 'שמע ישכאל יהויה אלהינו יהויה אחד', ונצתה נשמתו הקדוש.

ורבי יוסף בנו היה למעלה עד יום ראשון לבקר, ובעת שהיה עומד לפני הבית דין שלמעלה,

פעם אחת חלה הרב הצדיק מורנו הרב רבי יוסף מיאמפלא, בן הקדוש מורנו הרב רבי מיכל [מזלאטשוב], ונטה למות, ואייגיד ואיתנח, והוא היה דרכו להתפלל מאד בכוונה, ובפרט תפלת ערבית, והיה מקפיד על מי שאינו מתפלל מעריב בכוונה עצומה, וכך אמר עליו אביו הקדוש: יוסף בני כול להתפלל כראוי. ובעת חליו כשעלה נשמתו למעלה ראה ששוקליו כל זכיותיו, והביאו כל התפלות שהתפלל מקטנותו ועד אותה השעה, לא יעדר אחת מהם, וראה שבא מלאך אחד נורא, ואמר מה זה אלו התפלות, ונפח בם, וברוח שפתיו נתפזרו, ולא נשאר מכל התפילות אלא אות ה"א אחת מאיכה באור צח. (הוא רבי יוסף מיאמפלא) היה עומד לפני הבית דין של מעלה, ונדין מרתתיו.

ובאותו היום שעלתה נשמת רבי יוסף מיאמפלא למעלה לפני הבית דין של מעלה, מת אביו הקדוש רבי מיכל מזלאטשוב, כי פתאום בסעודה שלישית נסתלק מן העולם בעת הלכו אנה ואנה בדביקות נפלא בחדר שלו, ואמר בפיו את לשון ה'זהר' (יחזקאל) 'בהאי רצון אסתלק משה' [בזה הרצון המתוער בעת מנחת שבת נסתלק משה רבינו מן העולם]. כי לענ"ד שני שנים קודם פטירתו, היו צריכין לשמור אותו שלא ייצא

עטרת החסידות

מספרי רבותינו הקדושים ז"ע

וְהַתְּפִיחַ וְהַרְאֵהוּ אֶת הַיָּלֵד וְהִנֵּה נֶעַר בְּכָה וְתִחְמַל עָלָיו (שמות ב ז)
בענין הבכיה

להתפלל לפניו בדמעה ובכיה שלא יטעהו הס"ם
ומנא ידעינן, דהא קודשא בריך הוא אתרעיה ביה ושוי מדוריה ביה, כד חמינן דרעותא דההוא בר נש למרדף ולאשתדלא אבתריה דקודשא בריך הוא בלביה ובנפשיה וברעותיה, ודאי תמן ידעינן דשריא ביה שכינתא... (זהור ח"ב כח:). ואמר ומנא ידעינן, כי הס"ם מטעה את העולם הרבה, שידבקו עצמן למקום השקר והטעות, ורוכב במרכבתו ליע ולדבק עצמן בהס"ם הגדולה והטעות מטעי עלמא, לכך צריכים הבחנה גדולה ותפילות ובקשות שיינצל מלהדבק למטעי עלמא בשקר וכזב בדרכים שונים. לזה אמר ומנא ידעינן דשכינה שורה עליו 'כד חמינן', אבל לזה הראיה צריכים גם כן קדושה וטהרה ודעת ורוח הקודש, על כן אין לנו להשען אל על אבינו שבשמים (סוטה מט.), להתפלל לפניו בדמעה ובכיה, שלא יטעהו הס"ם לדבק עצמו במטעי עלמא ראשים שלו שהוא עשאו וסמכ.

זוהר ח"י ח"ד דף ז :

יבקש רחמים בבכיה ובתחנונים

לפני אדון כל שלא ימשכחו הס"ם

ודע, שאינו מתברר שום דבר קדושה אלא במדריגה אחת שהוא למעלה ממנו... שהוא משורשו, על כן צריכין להיות דבוק באמת בכל לבו ובכל נפשו בשורש ראש ישראל אמת, צדיק הדור, שעל ידו יהיה לו עליה יתירה בעולם הזה ובעולם הבא, ועל ידו יתברר לטוב. ויבקש רחמים בבכיה ובתחנונים לפני אדון כל, שלא ימשכחו הס"ם הרשע לראש שהוא שד יהודי, והוא עצמו מלא סיגים, [וה]איך יברר נפשות.

היכל הברכה' במדבר דף יב.

דרכי בכל לילה לבקש בבכיה

ובתחנונים מהשם יתברך

ודרכי בכל לילה למחול לכל בר ישראל המדבר עלי סרה, ואני מבקש בבכיה ובתחנונים מהשם יתברך, שאולי משגה הוא אצלי או מזיד, שדברתי איזה דיבור שאינו הגון על שום בר ישראל, יתן השם יתברך בלבו שימחול לי. וכך עני זה מבקש מכל בר ישראל 'חכמים המה [להרע]', אבל באור חיות אור אין סוף מתוק האור זה 'לולהיטיב' לא ידעו 'ירמיה ד, כב), שאילו זכה פעם אחת לטעום מאורו יתברך לא היה מדבר סרה על בניו, בני אל חי.

זוהר ח"י ח"ב דף שצד :

התמרמר מאד והאריך

דברי ריצו ובכיה ותחנונים

הזהיר אותנו רבינו הקדוש מוהרי"י מלובלין להשפיל את עצמו ולעשות תשובה קודם כל תורה ותפילה. כמו ששמע ממנו תלמיד אחד שאחר חצות קודם לימודו אמר: ריבונו של עולם אפשר אני מן אותן שכתוב בהן 'מה לך לספר חוקי' (תהלים נ, טז), והתמרמר מאד והאריך בדברי ריצו ובכיה ותחנונים. וכן אמר, אין גרוע בעולם כמותי, אפילו יאמר לי מלאך השם שאני צדיק, איני מאמין לו, ואם יאמר לי הקדוש ברוך הוא בעצמו שאני צדיק, אאמין לו על אותו רגע ולא יותר, כי בניקל יוכל לדחות לשאול תחתית.

היכל הברכה' שמות דף רעו.

מתיירא שלא אהיה מקליפות טעות נגה, כי היא קליפה קשה, ויש הרבה שנשארו שם, והם בעיניהם גדולי ישראל, ומושכין כמה נפשות לדרכים משונים ורעים.

'נתיב מצותיך' אמונה ג, כו

צריך בקשות ורחמים בבכיה שיוכה

לדבק עצמו בתלמיד חכם אמת וצדיק

והרבה צריך בקשות ורחמים בבכיה שיוכה לדבק עצמו בתלמיד חכם אמת וצדיק, ולזה לא יזכה אלא על ידי זכיות הרבה ותפלות ותחנונים, כי מן השמים אין נותנין שום דבר קדושה ומצוה אלא על ידי זכות הקדום וטורח ובקשות ותפלה.

'היכל הברכה' דברים דף לה :

יצטער בצרתם ובצרות בני ישראל

בבכיה רבה וישמח בטובתם

אהבת השכינה כבן לאם ממש, ויצטער בצרתם ובצרות בני ישראל בבכיה רבה וישמח בטובתם, וכל מצות ותורה יהיו לאהבת השכינה בלב תמים, כי כל אחד מישראל צורתו ממש נחלק שם, ובפרט התפלה, ויהיה נענה מיד. וכשמושך אצלו אור השכינה ברעותא ורצון, נמשך עמו כל טוב ורוב שפע וברכה, 'עת לאהוב' (קהלת ג, ח).

'נוצר חסד' אבות ו, ב. אהבה יב

תשובה בלב אמת

בבכיה עד דכדוכא של נפש כאין ממש

הטוב שביסוד [ה]עפר, [הוא] עצבות מועט דקדושה. להיות לו לב נכנע, שפל ונבזה ונשבר, לעשות תשובה בלב אמת בבכיה עד דכדוכא של נפש כאין ממש, אבד ונאבד בעיני עצמו מזה ומבא, ושש ושמח על שזכה להיות יהודי די לו ושמחה לו, וזהו 'חידו ועציבו' (זהור ח"ב רנה). ביחד ומתפלל בהתפשטות...

זוהר ח"י ח"ד דף רסח.

מנן האר"י היה טורח על מאמר אחד בזוהר

ובבכיה בכמה לילות

בעת שהאור מאיר על הצדיקים אתכסיאת (עין זוהר ח"ב טז.), כדי שיטריחו הרבה ושיגו חלקם שקיבלו מהר סיני, כמו שהענקנו לעיל ממנן האר"י שהיה טורח שבוע אחד על מאמר אחד, [ו]מטריח מאד בבכיה בכמה לילות, עד שהשיג באמת חלקו בתורה, אתקשטת בקישוטין דלא הוו, שהויה שלהן שיצאו מכח אל הפועל אינו אלא בעת החידוש, שמחדש הצדיק איזה חידוש מרזין דעתיק, שלא היה להם הויה עדיין.

זוהר ח"י ח"ג דף קל.

בוכה ומבכה שמים וארץ עמו

שלא יהיה נדחה מאור פניו

מורי ורבי דודי הקדוש בכל מיני קדושות,

ראיתי אותו כשהיו באים אצלו הרבה אנשים, היה בוכה, ומבכה שמים וארץ עמו, שלא יהיה נדחה מאור פניו, ושיהיה לבו נכנע ושפל, והיה מדבר כמה דיבורים בינו לבין קונו, והשפיל עצמו עד 'איין', בטל בבכיה רבה, זכיתי בזה איזה פעמים לשמוע מבלי הרגש, אלא זימן אותי מן השמים שאשמע, כדי לשבר לבי, לקיים 'או אז יכנע לבבם הערלי' (ויקרא כו, מא). ומנן הריב"ש טוב, שעה מועטת קודם פטירתו אמר: אלהי, 'אל תביאני רגל גאוה' (תהלים לו, יב). אוי לנו ואבוי לנו.

זוהר ח"י ח"ג דף קלג:

לקונן על גלות השכינה במר נפש ובכיה והספד

עיקר חצות לבכות ולקונן על גלות השכינה הקדושה במר נפש ובכיה והספד, ובכל יום אי"א כ"ב ובפרט שיעקר אמירת תיקון רחל בחצות ממש, ובדיעבד עד אשמורה השלישית שהוא זייגער צווייא ולא יותר, אבל באשמורה שלישית הרחמים גובר ואין זמן בכיה, ולכן אנשי מעשה לא נהגו לומר בכל יום תיקון רחל, אבל תיקון לאה זמנו עד עמוד השחר והוא חיוב גדול, ובפרט הללויה אודה הוא תיקון גדול למעלה וגם לנפשו עושה תיקון גדול ולא יחסיר שום יום דבר יום ביומו.

'זר זהב' א, ט

זמני הבכיה

משריית תניינא, מן זייגער צעהין עד זייגער צווייא, ואינון משריין עיקרם על בכיות ואבלי ציון, ושירה וזמרה אומרים ג"כ, אבל שירה שלהם אינם אומרים אלא שתי שעות עד חצות, אבל הבכיה שזה עיקר אומנתן נמשך עד זייגער צווייא, ומתחיל הבכיה שלהם בשירותא דארבע שעות אמצעין שהוא זייגער צעהין, ואין זה ענין לתיקון שלנו.

'זהר ח"י ח"ד דף קנו.

לאה על ידי בכיה זכתה ליעקב

'ויתן לו את רחל בתו לו לאשה' (בראשית כט, כח). לו לאשה, כפל מלת 'לו' כי רחל הוא זיווג שלו אמיתי, ולאה על ידי בכיה זכתה לו.

'היכל הברכה' בראשית דף קסז :

ענין בכיית רחל אמנו

כי צריך להשתתף בצער רחל אמנו הצועקת וקוראת לבעלה, כי היא עומדת בחוף נדחית ממקומה בגלות, כי אנחנו חטאנו והעינו והרשענו ופגמנו וקלקלנו מעשינו במעשים רעים, הרהורי זנות ושטות ומינות ואפקורסות ומעשים רעים תועבות גדולות וניאצות גדולות עשינו, והורדנו את השכינה בגלות המר ומכרנו אותה על חנם, כי השלכנו נשמות קדושות תוך עמקי הקליפות, והכרחנו במעשינו הרעים את השכינה לירד בגלות המר הזה.

'אוצר החיים' במדבר דף קכח.

בכיה רבה שלא יפול לנגה

'ולא תעשה לך פסל' (שמות כ, ד). את עצמך, שלא תתגאה להיות רב ורבי ומשתרר על עם דל, בגאווה ובזדון ובשקר מוחלט, והוא עצמו ע"ז שקץ ותועבה, ובנקל להיות נדחה מכל וכל לנוקבא דתהו"ר ר"ל. וע"ז בכה מורי ורבי דודי הקדוש בכל מיני קדושות בבכיה רבה הרבה פעמים שלא יפול לנגה.

'זהר ח"י ח"ג דף קיד.

ובוכה לפני המקום ב"ה

שאפשר אני מקליפות טעות נגה

ואמר לי מורי ורבי הקדוש בימי חורפי, כשהיה אור נשמתו דולקת בתורה באש להבת שלהבת בדביקות נפלא, ואמר לי בזה הלשון, אייזק בני חביבי, הידעת בעת היותי בן ארבעים שנה, הייתי מתיירא ובוכה לפני המקום ב"ה, שאפשר אני מקליפות טעות נגה. ונתכרכמו פני מאוד, ולא נותרה בי נשמה. ואמר לי, בני חביבי, למה נזדעזעת כל כך, העוד היום בכל רגע אני